

หัวข้อสารนิพนธ์	ความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
ชื่อผู้เขียน	นางวาสนา ทิพย์สุวรรณ
สาขาวิชา/คณะ/ มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง/ คณะนิเทศศาสตร์/ มหาวิทยาลัยเกริก
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา พันธุ์แน่น
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ ความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อนโยบายและแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2545 - 2549 ของนักท่องเที่ยว เพื่อศึกษาการรับรู้ ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ของนักท่องเที่ยว เพื่อศึกษาความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลความคิดเห็นต่อนโยบายและแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2545-2549 และการรับรู้ ข่าว สาร ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่กับความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ทั้งที่พักค้างแรมและไปเช้าเย็นกลับ จำนวน 120 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท และมีประสบการณ์ในการเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ 2 - 5 ครั้ง รองลงมาได้แก่เพิ่งมาเป็นครั้งแรก นักท่องเที่ยวมีความเห็นโดยรวมต่อนโยบายและแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2549 ในระดับปานกลาง มีการรับรู้ข่าวสารข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่โดยรวมในระดับสูง มีความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยรวมในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเห็นต่อนโยบายและแผนการ ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2549 และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ กับความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่านโยบายและแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในทิศทางเดียวกันระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และการรับรู้ข่าวสารข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในทิศทางเดียวกันระดับน้อย อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01